

1.

PRÓFÉCIAMAGYARÁZATI ELVEK

Március 29., szombat délután

A Krisztus második eljöveteléről szóló tanítás elfogadói ráébredtek arra, hogy meg kell térniük, és meg kell alázkodniuk Isten előtt. Sokan, akik hosszú ideig ingadoztak Krisztus és a világ között, ekkor már úgy érezték, hogy ideje állást foglalniuk... A megtértek mind a testvéreiket, mind a bűnösöket kérve kérték, hogy készüljenek az ítélet napjára. [...]

Miért nem ismerik olyan sokan a Szentírás e fontos részét? Miért idegenkednek attól, hogy tanításait megvizsgálják? Azért, mert a sötétség fejedelme tervszerűen igyekszik elrejteni az emberek elől, ami leleplezi csalásait. Krisztus, a kinyilatkoztató, előre látva a Jelenések könyvének kutatása elleni harcot, áldást mondott mindazokra, akik olvassák, hallgatják és megtartják a „prófétálás beszédét”. – *A nagy küzdelem*, 340, 342. o.

Tanítóink a múltban kijelentették, hogy Dániel és a Jelenések könyve bepecsételt irat, tehát az emberek nem foglalkoztak vele. A misztikus fátylat, mely visszatartotta az embereket attól, hogy fellebbentsék, Isten keze távolította el Igéjének e részeiről. A könyv címe: „Jelenések” éppen azt jelenti, hogy az Úr igen fontos dolgokat nyilatkoztatott ki. Ennek a könyvnek az igazságai hozzánk szólnak, akik az utolsó napokban élünk. Mi szent dolgok szent helyén állunk. A fátylat elvonta róluk a mennyei kéz. Ne maradjunk tehát távol, kívül. Lépünk be, ám ne gondatlanul, szentségtelen tiszteletlen gondolatokkal, ne indulatosan, hanem tiszteletteljesen, Isten félelmében. Közeledik az az idő, amikor a Jelenések könyvének próféciai beteljesednek. – *Bizonyágtételek a lelkészeknek*, 113. o.

Isten szólt, és az ő szava megbízható. Hitünket az „így szól az Úr” kijelentésre kell alapoznunk. Isten azt akarja, hogy tanulmányozzuk

a körülöttünk zajló eseményeket, és vessük össze mindazzal, amit Igéjében tanított, mivel meg kell értenünk, hogy az utolsó időben élünk. Szükségünk van a Bibliára, és tudnunk kell, hogy mi van megírva. A próféciaák szorgos kutatója a tiszta igazságot kapja jutalmul, hiszen Jézus megmondta: „A te Igéd igazság.” – *Signs of the Times*, 1894. október 1.

Március 30., vasárnap

Isten Igéje, csakúgy, mint szerzőjének jelleme, olyan titkokat rejt, amelyeket véges értelemmel bíró teremtmények sosem érthetnek meg teljes mértékig. Isten azonban elegendő bizonyítékkal szolgált a Szentírásban annak ihletettségre vonatkozóan. Az ő léte, jelleme, szavának megbízhatósága olyan bizonyágtételen alapul, ami igazán bőséges bizonyíték. Igaz, a kétely lehetőségét sem iktatta ki, hiszen a hitnek bizonyítékon kell nyugodnia, nem pedig szemléltetésen. Tehát aki kételkedni akar, talál rá alkalmat, ám aki szívből vágyik az igazság megismerésére, elegendő alapot talál a hitének. [...]

A Biblia olyan egyszerűen, mégis az emberi szív szükségleteihez és vágyaihoz igazodva tárja fel az igazságot, hogy ez lenyűgözi a legmagasabban képzett embereket is, ugyanakkor a szerény, iskolázatlan személyek előtt is világossá teszi az élet útját. „...Aki ez úton jár, még a bolond se téved el.” (Ésa 35:8) Egy gyermek sem tévesztheti el az ösvényt, minden remegő szívű, kereső vándor biztosan járhat a tiszta, szent fényben... Minél többet kutatjuk a Bibliát, annál mélyebb lesz a meggyőződésünk, hogy az az élő Isten szava, és az emberi logika meghajol a mennyei kinyilatkoztatás fensége előtt. – *Nevelés*, 169–170. o.

A Szentlelket segítségül kaptuk az Ige tanulmányozásához. Jézus megígérte: „Ama vigasztaló pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, az mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam néktek.” Akiket a Szentlélek készít fel, képesek lesznek másoknak is tisztán bemutatni az Igét. És ha az Ige tanulmányozásakor buzgón és engedelmes szívvel imádkoznak a Lélek vezetéséért, és azért, hogy a szívüket megszentelje az igazság, akkor Krisztus minden ígérete teljesebben fog. A Bibliának ilyen tanulmányozása kiegyensúlyozott elmét eredményez, ugyanakkor az ember testi, értelmi és erkölcsi erőinek harmonikus fejlődését eredményezi. Nem

lesz fennakadás lelki téren. Megértési képessége felgyorsul, megérzései felébrednek, lelkiismerete érzékennyé válik, érzelmei megtisztulnak, az őt körülengő légkör megjavul, és új erőt nyer, hogy ellenállhasson a kísértésnek. És így mindannyian – tanárok és tanulók egyaránt – tevékenyebben és lelkesebben veszik ki a részüket Isten munkájából. – *Special Testimonies on Education*, 26. o.

A Szentlélek és az Ige tökéletes összhangban áll egymással. A Szentírást a Szentlélek ihlette és vezeti mindörökké. [...]

Ha az elmét a Szentlélek vezeti a Szentírás tanulmányozása közben, meglátja annak szerzőjét, és Őt tekintve egyre több világosságot nyer. Ezáltal a tökéletességre törekvő elme egyre magasabb szintű ismeretre tesz szert. – *That I May Know Him*, 195. o.

Március 31., hétfő

A valdensek nemcsak azt tanulták meg a Szentírásból, hogy miként bánt Isten az emberekkel a múltban, és mit nyilatkoztatott ki a jelen felelősségeiről és feladatairól, hanem felismerték a jövő veszélyeit és örömeit is. Hitték, hogy nemsokára lezárul a föld történelme, és miközben könyvek között imádkozva tanulmányozták a Bibliát, még mélyebben átéreztek drága kijelentéseit és kötelességüket, hogy másoknak is el kell mondaniuk a megmentő igazságot. A megváltás terve világosan tárult eléjük a Biblia szent lapjairól, és mert hittek Jézusban, szívükben öröm, reménység és béke lakott. Amikor a fény bevilágított az értelmükbe, és boldoggá tette a szívüket, szerették volna sugarait azokra is hinteni, akik a pápai tévelygés sötétségében élnek. – *A nagy küzdelem*, 72. o.

Mindaz a szülői szeretet, amely az emberek szívében él nemzedékről nemzedékre, a gyöngédség forrásai, melyek az ember lelkében megnyíltak, jelentéktelen csermelyek csupán Isten végtelen, kimeríthetetlen szeretetének határtalan óceánjához képest. Nyelv el nem mondhatja, toll le nem képes írni. Életed minden napján elmélyedhetsz abban. Szorgalmasan kutathatod a Szentírást, hogy megértsd. Segítségül hívhatod összes istenadta erődöt és képességedet abbéli igyekezetedben, hogy felfoghasd a mennyei Atya szeretetét és irgalmasságát, de még mindig megmarad azután a végtelenség. Mégsem értheted meg az Úr szeretetének mélységét, amely abban nyilvánul meg, hogy halálra adta Fiát

a viláért. Ezt még az örökkévalóság sem lesz képes teljesen kijelenteni nekünk. Mégis, ha tanulmányozzuk a Bibliát, ha elmélkedünk Jézus Krisztus életéről és a megváltás tervéről, egyre inkább feltárulnak előttünk ezek a hatalmas témák. – *Bizonyságtételek a gyülekezeteknek*, 5. köt., 740. o.

A tanítványok ama napok alatt, amelyeken Jézus közöttük tartózkodott, sok új tapasztalatot szereztek. Amikor szeretett Mesterük a történeteket az Írás fényénél megmagyarázta nekik, hitük teljesen megszilárdult benne. Megérték arra, hogy elmondhassák: „Tudom, kinek hittem.” (2Tim 1:12) Kezdték felismerni munkájuk lényegét, horderejét és kiterjedését. Megértették, hogy mi a feladatuk: hirdetni a világnak a rájuk bízott igazságokat. Bizonyítaniuk kell a világ előtt Krisztus életének eseményeit, halálát és feltámadását, az ezekre vonatkozó jövődöléseket, a megváltási terv csodáit és Jézus bűnbocsátó hatalmát. A béke és üdvösség evangéliumát kell hirdetniük bűnbánat és Krisztus ereje által. – *Az apostolok története*, 27. o.

Április 1., kedd

A Dániel által feljegyzett próféciák most a világtörténelem alkonyán különös figyelmet igényelnek tőlünk, mivel a mi korunkról szólnak. Kapcsoljuk össze velük az utolsó újtestamentumi könyv tanításait! Sátán sok emberrel elhiteti, hogy Dániel és a látnok János írásainak profetikus részeit nem lehet megérteni. Pedig az ígélet világosan kifejezi, hogy különleges áldások kísérik e próféciák tanulmányozását: „de az okosok megértik” (Dán 12:10), mondta Isten Dániel látomásairól. Az utolsó napokban lepattan róluk a pecsét. Krisztus szolgájának, Jánosnak adott kinyilatkoztatásokról pedig, melyek Isten népét vezették századokon át, így hangzik az ígélet: „Boldog, aki felolvassa, és boldogok, akik hallgatják ezeket a prófétaik ígéket, és megtartják azt, ami meg van írva bennük...” (Jel 1:3) [...]

Ha figyelmesen tanulmányozzuk, Isten miként viszi véghez szándékát a nemzetek történelmében, és hogyan váltja valóra az eljövendő dolgokról szóló kinyilatkoztatásait, jobban megértjük a látható és láthatatlan dolgok valódi értékét és az élet igazi célját. Ha az időt az örökkévalóság fényében szemléljük, Dánielhez és társaihoz hasonlóan azért

fogunk élni, ami igaz, nemes és maradandó. Ha ebben az életben megtanuljuk Urunk és Megváltónk országának alapelveit, annak az áldott országnak az elveit, mely örökkön örökké megmarad, akkor Krisztus eljövetelekor beléphetünk vele oda, hogy polgárai legyünk. – *Próféták és királyok*, 547–548. o.

Jelenések könyvének tanulmányozásakor az ember figyelme Dániel próféciáira terelődik. Mindkettő mérhetetlenül fontos eligazítás, melyet Isten adott az embernek a világtörténelem lezárulásakor bekövetkező eseményekről. – *A nagy küzdelem*, 341. o.

A felelős állami kötelezettségekkel és a világbirodalmak titkaival megtisztelt Dánielt Isten a maga követeként ismerte el, és számos kinyilatkoztatást adott neki az elkövetkezendő korszakok rejtelméről. Csodálatos próféciáit, amelyeket a nevét viselő könyv 7–12. fejezetéig jegyzett fel, maga a próféta sem értette teljesen. Mielőtt azonban életműve lezárult, azt az áldott ígéretet kapta, hogy „végső napon” – a világtörténelem utolsó szakaszában – újra felkelhet sorsára, és a helyére állhat. Nem érthette meg mindazt, amit Isten kinyilatkoztatott szándékáról. „Zárd be ezeket az ígéket, és pecsételd le ezt a könyvet a végső időkig” – kapta a parancsot profetikus írásaira vonatkozóan. Be kellett őket pecsételni „a végső időig”. „Menj el, Dániel – utasította az angyal még egyszer Jahve hűséges követét –, mert ezek az ígék le vannak zárva, és le vannak pecsételve a végső időkig... Menj a vég felé! Elpihensz majd, de fölkelsz kijelölt sorsodra a végső napon.” (Dán 12:4, 9, 13)

Most a világtörténelem alkonyán a Dániel által feljegyzett próféciák különös figyelmet kívánnak, mivel a korunkról szólnak. Kapcsoljuk össze velük az utolsó újtestamentumi könyv tanításait! Sátán sok emberrel elhitheti, hogy Dániel és a látnok János írásainak profetikus részeit nem lehet megérteni. Pedig az ígéret világosan kifejzeji, hogy különleges áldások kísérik e próféciák tanulmányozását: „De az okosok megértik” (Dán 12:10), mondta Isten Dániel látomásairól. Az utolsó napokban lepattan róluk a pecsét. Krisztus szolgájának, Jánosnak adott kinyilatkoztatásokról pedig, melyek századokon át vezették Isten népét, így hangzik az ígéret: „Boldog, aki felolvassa, és boldogok, akik hallgatják ezeket a prófétaí ígéket, és megtartják azt, ami meg van írva bennük...” (Jel 1:3) – *Próféták és királyok*, 547. o.

Április 2., szerda

[William Miller] igyekezett minden előítéletet félretenni. Nem használt semmiféle kommentárt. Csak a lapszéli utalások és a konkordancia segítségével vetette egybe az Igéket. Kutatását rendszeresen és módszeresen végezte... Kutatása közben buzgó imával kérve mennyei világságoságot kitisztult előtte, ami előzőleg még sötétnek tűnt. [...]

Mélységes érdeklődéssel tanulmányozta Dániel és Jelenések könyvét. Értelmezésüknél ugyanazokat az elveket alkalmazta, mint a többi igehelynél, és nagy örömmel tapasztalta, hogy meg lehet érteni a profetikus szimbólumokat. Láta, hogy az addig beteljesült próféciaák szó szerint teljesevtek; hogy a különböző képek, metaforák, példázatok, hasonlatok stb. magyarázata mind megtalálható, mert más igehelyek tisztázzák, és e magyarázatok alapján szó szerint érthetők. – *A nagy küzdelem*, 320. o.

Jézus, a legnagyobb tanító, akit valaha megismert a világ, elismerte az Írások értékét, és bemutatta a tanítványainak is.

Feltámadása után csatlakozott az Emmaus felé tartó két tanítványhoz, és beszélt nekik arról a reménységről, amit szeretett Mesterük halálakor elveszítettek: „És Ő monda nekik: Ó, balgatagok és rest szívűek mindazoknak elhívésére, amiket a próféták szoltak! Avagy nem ezeket kellett-e szenvedni Krisztusnak, és úgy menni be az ő dicsőségébe? És elkezdvén Mózesről és minden prófétáktól fogva magyarázza vala nekik minden írásokban, amik őfelőle megíratk.”

Jézus azért dorgálta meg a tanítványokat, mert nem ismerték a Messiásról bizonyoságot tevő írásokat. Ha jártasak lettek volna az Írásokban, hitük támogatást nyert volna a megpróbáltatás órájában, és reménységük töretlen maradt volna, hiszen a próféták tisztán szoltak arról, miként fognak bánni Krisztussal azok, akik megmentésére jött el. – *Signs of the Times*, 1886. június 10.

A hármas angyali üzenet hirdetői ugyanazon terv alapján tanulmányozzák a Szentírást, mint amit Miller is alkalmazott. *A Views of the Prophecies and Prophetic Chronology* című kis brosúrájában Miller a következő egyszerű, de észszerű és fontos szabályokat állította fel a Biblia tanulmányozásához és magyarázásához:

„1. Minden elhangzott szónak összhangban kell lennie a Bibliában bemutatott témával.

2. A teljes Írásra szükség van, és csak szorgos tanulmányozás által érhető meg.

3. Ami fontos a Szentírásban, nem marad rejtve azok előtt, akik meg-ingathatatlan hittel imádkoznak.

4. Ha meg akarod érteni a tanítást, gyűjtsd össze azokat a szövegeket, amelyek az általad kutatott témával kapcsolatosak, és engedd, hogy minden szó hasson rád, és ha az adott tanítást meg tudod fogalmazni kételyek nélkül, akkor nem tévedhetsz.

5. A Szentírás önmagát magyarázza, mivel szabályokat tartalmaz. Ha én egy tanár magyarázataira hagyatkozom, miközben ő csak a meg-érzéseire vagy talán szakadár elgondolásaira támaszkodik, esetleg csak bölcsebbnek akar tűnni, akkor én nem a Bibliát, hanem a tanár feltételezéseit, vágyait, hitét és bölcsességét tekintem szabálynak.”
– *Advent Review and Sabbath Herald*, 1884. november 25.

Április 3., csütörtök

Földi szolgálata első időszakában Krisztus egyszer azt a kijelentést tette: „Rontsátok le a templomot, és három nap alatt megépítem azt.” (Jn 2:19) Jézus a jövendőmondás képes beszédével saját halálát és feltámadását mondta meg ily módon előre. „Ő pedig az ő testének templomáról szól vala.” (Jn 2:21) A zsidók Jézus szavait szó szerinti értelmükben fogták fel, és az volt a meggyőződésük, hogy a Megváltó a jeruzsálemi templomra utalt szavaival. Mindazok között, amiket mondott – kivéve ezt az egyet –, a papok semmi olyat nem találtak, amit felhasználhatk volna ellene. E szavak elferdítésétől remélték, hogy valami hasznot húzhatnak belőle. A rómaiak hozzájárultak a templom újjáépítéséhez és feldíszítéséhez. Erre nagyon büszkék is voltak. Ezzel szembeni bármiféle megvetés kimutatása biztos, hogy azonnal felkeltette volna a méltatlankodásukat. Itt, ennél a vádpontjuknál találkozhattak tehát a rómaiak és a zsidók, a farizeusok és a szadduceusok. Igen, mert mind-egyikük nagy tiszteletben tartotta a templomot. Ezen a ponton két tanút is találtak, akiknek a tanúvallomásában nem volt annyi ellentmondás, mint a többiekében. Egyikük, akit megvesztegetéssel vettek rá Jézus megvádolására, kijelentette: „Ez azt mondta: Leronthatom az Isten templomát, és három nap alatt felépíthetem azt.” (Mt 26:61) Így ferdítették el Krisztus szavait. Ha pontosan azt mondták volna el, amit Jézus mondott, akkor nem tudták volna biztosítani elítélését,

még a Szanhedrin segítségével sem. Ha Jézus csupán csak ember lett volna, amint a zsidók állították, akkor kijelentése csak egy észszerűtlen, dicsekedő lelkületre mutatott volna, de nem magyarázhattak volna bele semmiféle istenkáromlást. Még akkor is, ha a hamis tanúk tévesen jelentették és képviselték Jézus mondását, szavai semmi olyat nem tartalmaztak, amit a rómaiak halálbüntetésre méltó bűnténynek tekintettek volna. – *Jézus élete*, 705. o.

Mielőtt olvassátok a Bibliát, engedjétek, hogy szíveteket meglágyítsa és engedelmessé tegye az imádságos lelkület. Akkor fog diadalmaszkodni az igazság, amikor a Biblia alázatos kutatóját az igazság lelkülete vezeti. Ő, milyen értékes gondolat, hogy még mindig él és uralkodik az igazság szerzője. Kérjétek Őt, hogy ejtse ámulatba elméteket az igazsággal. Csak így válik hasznotokra a Szentírás tanulmányozása. Krisztus nagy tanítómester a követőinek, és nem hagy benneteket sötétségben járni.

A Biblia önmagát magyarázza. Egyik része egyszerű szépséggel kapcsolódik az igazság másik részéhez, mígnem az egész könyv teljes összhangot alkot. Egy-egy szövegben a világosság rávilágít az Ige olyan részeire, ami korábban még nem tűnt érthetőnek. – *Advent Review and Sabbath Herald*, 1959. augusztus 13.

Ha úgy tanulmányozod a Szentírást, hogy őszintén szeretnéd megismerni az igazságot, akkor Isten elküldi Szentlelkét, aki a szívedre és elmédre hat Igéjének világosságával. A Biblia önmagát magyarázza meg. Egyik szöveg a másikra ad magyarázatot. Ha egyazon kérdéssel kapcsolatos szövegeket összevetsz egymással, olyan összhangot és szépséget fedezel fel, amiről álmodni sem mertél. Nincs más könyv, amelynek az olvasása ily módon megerősítené, kitágítaná, felemelné és nemesebbé tenné az elmét, mint ennek a könyvnek a figyelmes tanulmányozása. – *Youth's Instructor*, 1898. június 30.

Április 4., péntek – További tanulmányozásra

Tapasztalatok és látomások, „William Miller” című fejezet (229–232. o.).